

A John Lim Kouk Hua lwn Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia dan lain-lain

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR) — PERMOHONAN JENAYAH
NO 44-51 TAHUN 2002

B AUGUSTINE PAUL H
17 MAC 2003

C Prosedur Jenayah — *Habeas corpus* — Tahanan pencegahan — Perintah penahanan — Penahanan dibawah Akta Dadah Berbahaya (*Langkah-Langkah Pencegahan Khas*) 1985 — Pemohon diterangkan hak-haknya — Pemohon diterangkan hak-haknya dalam Bahasa Melayu — Pemohon mendakwa tidak fasih berbahasa Melayu — Sejarah penggunaan khidmat jurubahasa — Sama ada hak-hak telah diterangkan kepada pemohon dalam bahasa yang difahaminya — Sama ada pemohon telah mengalami sebarang prejudis — Akta Dadah Berbahaya (*Langkah-Langkah Pencegahan Khas*) 1985

D Tahanan Pencegahan — Perintah penahanan — Penahanan di bawah Akta Dadah Berbahaya (*Langkah-Langkah Pencegahan Khas*) 1985 — Pemohon diterangkan hak-haknya — Pemohon diterangkan hak-haknya dalam Bahasa Melayu — Pemohon mendakwa tidak fasih berbahasa Melayu — Sejarah penggunaan khidmat jurubahasa — Sama ada hak-hak telah diterangkan kepada pemohon dalam bahasa yang difahaminya — Sama ada pemohon telah mengalami sebarang prejudis — Akta Dadah Berbahaya (*Langkah-Langkah Pencegahan Khas*) 1985

F John Lim Kouk Hua ('pemohon') telah ditangkap oleh pihak polis di rumahnya di Bintulu, Sarawak. Pemohon telah dibawa ke Balai Polis Bintulu, Sarawak dan ditahan di sana selama 56 hari. Semasa pemohon ditangkap, Susana Yung Sui Sing ('Susana Yung') telah digunakan sebagai jurubahasa untuk menterjemahkan sebab-sebab tangkapan ke dalam loghat Hokkien. Pemohon kemudiannya dibawa ke Ibu Pejabat Polis Johor Bahru, Johor dan ditahan di sana pula selama dua hari iaitu sehingga 30 September 1999. Pada 1 Oktober 1999, Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia telah membuat perintah tahanan di bawah Akta Dadah Berbahaya (*Langkah-Langkah Pencegahan Khas*) 1985 ('Akta tersebut') untuk tempoh dua tahun. Semasa perintah tahanan diserahkan kepada pemohon Sarjan Mejar Michael Bajai ('Sjn Michael Bajai') telah bertindak sebagai jurubahasa. Pemohon telah dibawa ke Pusat Pemulihan Akhlak Muar, Johor pada 2 Oktober 1999. Selepas selesai urusan penerimaan kemasukan, pemohon telah dibawa ke hadapan Timbalan Penguasa pusat tahanan tersebut, En Zolkipli bin Yahya ('Zolkipli'). Zolkipli telah menerangkan hak-hak pemohon untuk membuat representasi kepada Lembaga Penasihat menurut k 3(3) Kaedah-Kaedah Dadah Berbahaya (*Langkah-Langkah Pencegahan Khas*) (Prosedur Lembaga Penasihat) 1987 dalam Bahasa Malaysia. Pada 29 September 2001 bertindak di bawah s 11A(1)(a)(aa) Akta tersebut Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia telah membuat perintah perlanjutan tempoh tahanan pemohon untuk selama dua

tahun lagi bermula 30 September 2001. Pemohon telah failkan suatu notis usul memohon untuk dikeluarkan writ habeas corpus. Peguamcara pemohon mendakwa, antara lain, bahawa semasa pemohon dibawa ke Pusat Pemulihan Akhlak Muar, Johor, Penguasa pusat tahanan berkenaan telah tidak menjelaskan kepada pemohon, dalam bahasa yang difahami oleh pemohon, hak-haknya untuk membuat representasi kepada Lembaga Penasihat berkenaan dengan perintah tahanan tersebut. Afidavit sokongan yang difailkan isteri pemohon menafikan bahawa pemohon memahami Bahasa Melayu. Isteri pemohon mendakwa pemohon hanya bersekolah setakat tingkatan dua dan bahasa penghantar di sekolah adalah Bahasa Inggeris. Bahasa Melayu hanya diajar sebagai salah satu subjek sahaja. Pemohon hanya fasih dalam Bahasa Hokkien dan Hokchew dan sedikit Bahasa Iban. Pemohon tidak fasih berbahasa Melayu. Isteri pemohon mendakwa bahawa apabila pemohon dibawa ke Pusat Pemulihan Akhlak Muar, Zolkipli telah bercakap dengan pemohon dalam Bahasa Melayu. Pemohon telah beritahu Zolkipli bahawa pemohon tidak faham Bahasa Melayu tetapi Zolkipli suruh pemohon diam dan kemudian pemohon telah dihantar ke lokap. Peguamcara mendakwa berdasarkan kepada dua peristiwa penterjemahan tersebut dan dengan adanya sejarah penggunaan khidmat jurubahasa-jurubahasa dalam menerangkan hak-hak pemohon sebelum dibawa ke pusat tahanan sudah semestinya pemohon tidak dapat memahami Bahasa Melayu.

Diputuskan, menolak permohonan tersebut:

- (1) Afidavit Susana Yung dan afidavit Sjn Michael Bajai tidak mengatakan bahawa penterjemahan telah dibuat memandangkan yang pemohon tidak boleh berbahasa Melayu. Apa yang dinyatakan oleh kedua-dua deponen tersebut adalah bahawa mereka telah membantu menterjemahkan penerangan yang dibuat oleh pegawai polis berkenaan hak-hak pemohon di bawah undang-undang. Susana Yung dan Sjn Michael Bajai telah membantu Ketua Insp Subramaniam dan Ketua Inspektor Chandra masing-masingnya untuk menerangkan hak-hak pemohon. Kedua-dua Ketua Insp Subramaniam dan Ketua Insp Chandra dalam afidavit-afidavit mereka tidak mengatakan bahawa pemohon tidak memahami dan tidak boleh bercakap Bahasa Melayu sebab itulah penterjemah digunakan. Hanya kerana khidmat jurubahasa telah diguna untuk menterjemahkan penerangan yang telah dibuat dalam Bahasa Melayu oleh seseorang kepada seorang yang lain tidak bermakna orang yang diberikan penerangan itu tidak memahami Bahasa Melayu yang telah digunakan. Hujah yang diutarakan oleh peguamcara pemohon tidak boleh diterima sebagai fakta (lihat ms 372H-373C).
- (2) Dalam menimbangkan versi siapakah yang boleh diterima, diperhatikan bahawa nombor kad pengenalan pemohon iaitu 660805-13-5513. Diketahui umum bahawa enam nombor

- A pertama yang tertera di dalam kad pengenalan seseorang ialah tarikh lahirnya. Berdasarkan enam nombor pertama itu, tarikh lahir pemohon adalah 5 Ogos 1966. Memandangkan sedemikian, pemohon pada masa perintah tahanan dibuat berumur lebih kurang 33 tahun. Adalah amat tidak munasabah, pemohon sebagai warganegara Malaysia yang lahir selepas Merdeka, tidak memahami dan fasih berbahasa Melayu (lihat ms 373C-E).
- B (3) Pandangan ini dikuatkan dan disokong oleh kandungan ekshibit-ekshibit yang menunjukkan pemohon mengecualikan haknya untuk diwakili peguam. Mahkamah meyakini bahawa pemohon sebelum membuat pilihan untuk tidak diwakili peguam sewaktu prosiding di hadapan Lembaga Penasihat memahami kandungan dokumen-dokumen yang ditandatangani memandangkan ianya merupakan suatu perkara yang amat penting. Pilihan sedemikian tidak dibuat dengan sesuka hati dan tanpa memahami dan menimbang kesan dan akibatnya. Sebelum pemohon menurunkan tandatangananya di eksabit-eksabit tersebut beliau telah membaca dan memahami isi kandungannya. Penyempurnaan eksabit-eksabit tersebut oleh pemohon menunjukkan pemohon memahami Bahasa Melayu. Apa lagi di dalam ketiga-tiga ekshibit tersebut, khidmat penterjemah tidak digunakan. Sudah tentu jika pemohon tidak memahami Bahasa Melayu, fakta ini semestinya dinyatakan dalam ekshibit-eksabit tersebut nama orang yang telah menterjemahkan kandungan ekshibit-eksabit tersebut kepada pemohon. Fakta bahawa pemohon memahami apa yang telah ditandatanganinya telah tidak disangkal (lihat ms 373F-374A).
- C (4) Perlu juga diperingatkan bahawa hak untuk membuat representasi telah diterangkan terdahulu sebelum pemohon dibawa ke pusat tahanan iaitu semasa perintah tahanan diserahkan kepada pemohon. Ekshibit CS-1 yang dikepalkan bersama afidavit Ketua Insp Chandra jelas menunjukkan hak untuk membuat representasi kepada Lembaga Penasihat telah diterangkan kepada pemohon sebelum dia dibawa ke pusat tahanan. Ini adalah mencukupi bagi melunaskan hak pemohon untuk diterangkan peluang membuat representasi kepada Lembaga Penasihat (lihat ms 374A-B); *Wong Kiew Meow lwn Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia dan satu yang lain [1994] 1 MLJ 714* diikut.
- D (5) Pengataan semata-mata bahawa pemohon tidak memahami hak-hak, yang merupakan sebahagian daripada peraturan keadilan asasi, yang telah diterangkan kepadanya adalah tidak mencukupi kecuali terdapatnya keterangan-keterangan lain yang menunjukkan pemohon telah terprejudis. Fakta bahawa tidak berlakunya sebarang prejedis merupakan satu alasan yang kukuh untuk menolak pemohon bagi mendapatkan sebarang relief (lihat ms 374F-G).

[English summary**A**

John Lim Kouk Hua ('the applicant') was detained by the police at his residence in Bintulu, Sarawak. The applicant was brought to the Bintulu Police Station, Sarawak and held there for some 56 days. When the applicant was detained, Susana Yung Sui Sing ('Susana Yung') was used as interpreter to translate the grounds for detention into the Hokkien dialect. The applicant was then taken to the Johor Bahru Police Headquarters, Johor and held there for two days ie until 30 September 1999. On 1 October 1999, the Deputy Home Affairs Minister, Malaysia issued a detention order under the Dangerous Drugs (Special Preventive Measures) Act 1985 ('The Act') for a period of two years. When the detention order was served on the applicant, Sarjan Mejai Michael Bajai ('Sjn Michael Bajai') acted as interpreter. The applicant was taken to the Rehabilitation Centre at Muar, Johor on 2 October 1999. After completing the processing for his admission, the applicant was taken to see the Deputy Director of the detention centre, En Zolkipli bin Yahya ('Zolkipli'). Zolkipli explained to the applicant in Malay his rights to make representations to the Advisory Board under r 3(3) of the Dangerous Drugs (Special Preventive Measures) (Advisory Board Procedures) 1987. On 29 September 2001, acting under s 11A(1)(a)(aa) of the Act the Deputy Home Affairs Minister, Malaysia made an order extending the detention of the applicant for a further two years wef 30 September 2001. The applicant filed an originating motion seeking a writ of habeas corpus. Counsel for the applicant alleged, inter alia, that when the applicant was brought to the Rehabilitation Centre in Muar, Johor, the Director of the detention centre failed to explain to the applicant, in a language understood by the applicant, his rights to make representations to the Advisory Board in respect of the detention order. The affidavit in support filed by the wife of the applicant denied that the applicant understood Malay. The wife of the applicant alleged that the applicant had gone to school only until Form Two and, the language of instruction in school was English. Malay was taught as one subject only. The applicant was only conversant in Hokkien and Hokchew and a little Iban. The applicant was not conversant in Malay. The wife of the applicant alleged that when the applicant was brought to the Rehabilitation Centre in Muar, Zolkipli spoke to the applicant in Malay. The applicant informed Zolkipli that the applicant did not understand Malay but Zolkipli told the applicant to shut up and the applicant was sent to the lock up. Counsel for the applicant alleged that in view of the two incidences of interpretation and the prior history of the use of interpreters in explaining his rights to the applicant, it followed that the applicant did not understand Malay.

B**C****D****E****F****G****H****I****Held**, dismissing the application:

- (1) The affidavits of Susana Yung and Sjn Michael Bajai did not state that the interpretation was done in view of the fact that the

- A applicant did not understand Malay. What the two deponents stated was that they assisted in interpreting the explanations made by the police officers in respect of the rights of the applicant under the law. Susana Yung and Sjn Michael Bajai assisted Chief Insp Subramaniam and Chief Inspector Chandra Segaran respectively in explaining his rights to the applicant. Both Chief Insp Subramaniam and Chief Insp Chandra in their affidavits, did not state that the applicant did not understand and could not speak Malay, thus the translations were used. Merely because the services of interpreters were used to translate explanations made by one person to another in Malay did not mean that the person the explanation is given to does not understand the Malay used. Counsel's submission could not be accepted as a fact (see p 372H-373C).
- B (2) In weighing whose version ought to be accepted, it is noted that the identity card of the applicant bears the number 660805-13-5513. It is public knowledge that the first six digits on a person's identity card is his date of birth. Based on the first six digits, the applicant's date of birth is 5 August 1966. Thus the applicant at the date of the detention order being made was approximately 33 years of age. It is highly unlikely that the applicant, as a citizen of Malaysia, born after Independence, could not understand and was not conversant in Malay (see p 373C-E).
- C (3) This view is reinforced and supported by the contents of the exhibits which showed that the applicant had waived his right to be represented by counsel. The court was confident that before the applicant made the decision not to be represented by counsel in proceedings before the Advisory Board, he understood the contents of the documents he signed especially since this was very important matter. Such a decision would not have been made lightly without understanding and weighing the effect and consequences. Before the applicant put his signature on the exhibits, he would have read and understood the contents. The execution of the exhibits by the applicant showed that the applicant understood Malay. More so in view of the fact that in the three exhibits, the services of an interpreter was not used. Certainly if the applicant did not understand Malay, this fact would be stated in the exhibits together with the name of the persons interpreting the contents of the exhibit to the applicant. The fact that the applicant understood what he had signed was not rebutted (see p 373F-374A).
- D (4) It must be remembered that the right to make representations had been explained to the applicant before he was taken to the detention centre ie when the detention order was served on the applicant. Exhibit CS-1 attached to the affidavit of Chief Insp Chandra clearly showed that the right to make representations to the Advisory Board were explained to the applicant before he was taken to the detention centre. This was sufficient to discharge the

right of the applicant to have explained to him his rights to make representations to the Advisory Board (see p 374A-B); *Wong Kiew Meow v Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Anor* [1994] 1 MLJ 714 followed.

- (5) The mere fact that the applicant did not understand his rights, being a part of his basic rights, as explained to him, was not by itself sufficient in the absence of evidence that the applicant had thereby been prejudiced. The fact that there had been prejudice was sufficient reason to refuse the applicant any relief (see p 374F-G).]

A

B

C

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai penahanan di bawah Akta Dadah Berbahaya (Langkah-Langkah Pencegahan Khas) 1985, 5 lihat *Mallal's Digest* (4th Ed, Reissue) perenggan-perenggan 1231–1232.

Untuk kes-kes mengenai tahanan pencegahan, 5 lihat *Mallal's Digest* (4th Ed, Reissue) perenggan-perenggan 1778–1793.

D

Kes-kes yang dirujuk

Wong Kiew Meow lwn Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia dan satu yang lain [1994] 1 MLJ 714 (dirujuk)

E

Undang-Undang yang dirujuk

Akta Dadah Berbahaya (Langkah-Langkah Pencegahan Khas) 1985 ss 6(1), 11A(1)(a)(aa)

Kaedah-Kaedah Dadah Berbahaya (Langkah-Langkah Pencegahan Khas) (Prosedur Lembaga Penasihat) 1987 k 3(3)

F

N Sivananthan (Sivananthan & Co) bagi pihak pemohon.

Abdul Rani bin Megat Kassim (Peguam Kanan Persekutuan II, Kementerian Dalam Negeeri) bagi pihak responden-responden.

G

Augustine Paul H: Pada 22 November 2002, satu notis usul telah difaiklan di mahkamah ini oleh John Lim Kouk Hua ('pemohon'), seorang tahanan yang sedang menjalani perintah tahanan pencegahan di Pusat Pemulihan Akhlak Muar, Johor di bawah Akta Dadah Berbahaya (Langkah-Langkah Pencegahan Khas) 1985 ('Akta tersebut'). Pemohon memohon kepada mahkamah ini untuk dikeluarkan writ habeas corpus bagi pelepasan dan pembebasannya di atas alasan bahawa kebebasan dirinya telah disekat secara salah dan bertentangan dengan undang-undang. Justeru itu, penahanannya adalah tidak sah dan batal di sisi undang-undang. Permohonan pemohon ini disokong oleh afidavit sokongan (lampiran 3) yang diikrarkan oleh isteri beliau, Phan Sui Mee. Responden-responden telah memfail afidavit-afidavit jawapan.

H

I

Daripada keterangan-keterangan afidavit yang dikemukakan oleh kedua-dua belah pihak di hadapan mahkamah ini, fakta yang tidak

- A** dipertikaikan bolehlah disimpulkan seperti berikut. Pada 4 Ogos 1999 lebih kurang jam 1.30 pagi, pemohon telah ditangkap di rumahnya di Bintulu, Sarawak, oleh pihak polis. Pemohon seterusnya dibawa ke Balai Polis Bintulu, Sarawak dan telah ditahan di situ selama 56 hari. Selepas itu, pemohon telah dibawa ke Ibu Pejabat Polis Johor Bahru, Johor dan ditahan di sana pula selama dua hari iaitu sehingga 30 September 1999. Pada 1 Oktober 1999, Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia telah membuat perintah tahanan di bawah s 6(1) Akta tersebut untuk tempoh selama dua tahun dan pemohon dikehendaki ditahan di Pusat Pemulihan Akhlak Muar, Johor. Pemohon telah dibawa ke pusat tahanan tersebut pada 2 Oktober 1999. Urusan menerima kemasukan pemohon telah dibuat oleh Inspektor Penjara Mohd Nizar bin Abdullah memandangkan pada masa itu, pengguna pusat tahanan tersebut terikat dengan urusan rasmi yang lain. Selepas selesai urusan penerimaan kemasukan, pemohon telah dibawa ke hadapan En Zolkipli bin Yahya ('Zolkipli'), Timbalan Penguasa pusat tahanan tersebut pada masa itu. Zolkipli telah mencerangkan hak-hak pemohon untuk membuat representasi kepada Lembaga Penasihat menurut k 3(3) Kaedah-Kaedah Dadah Berbahaya (Langkah-Langkah Pencegahan Khas) (Prosedur Lembaga Penasihat) 1987 dalam Bahasa Malaysia. Pada 29 September 2001 bertindak di bawah s 11A(1)(a)(aa) Akta tersebut Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia telah membuat perintah perlanjutan tempoh tahanan pemohon untuk selama dua tahun lagi bermula 30 September 2001.
- E** Pada 15 Januari 2003 semasa pendengaran permohonan pemohon, Encik N Sivananthan, peguam terpelajar bagi pihak pemohon memaklumkan kepada mahkamah bahawa isu-isu yang bakal dibangkitkan olehnya untuk menunjukkan bahawa tahanan pemohon adalah bercanggah dengan undang-undang terhad kepada dua perkara seperti berikut:
- F**
- (i) tarikh yang tertera dalam laporan polis yang dibuat oleh pegawai tangkapan bercanggah dengan kandungan afidavit yang telah difailkan oleh itu timbul persoalan bilakah tarikh sebenar laporan tersebut telah dibuat; dan
 - (ii) semasa pemohon dibawa ke Pusat Pemulihan Akhlak Muar, Johor Penguasa pusat tahanan berkenaan telah tidak menjelaskan hak-hak pemohon untuk membuat representasi kepada Lembaga Penasihat berkenaan dengan perintah tahanan dalam bahasa yang difahami oleh pemohon.
- G**

- Peguam terpelajar telah memulakan hujahan dengan membangkitkan bahawa terdapatnya kekeliruan tentang tarikh sebenar pegawai tangkapan Ketua Inspektor Subramiam a/l Dharmalingam ('Ketua Insp Subramiam') membuat laporan polis selepas menangkap pemohon. Untuk menilai hujahan yang cuba dibawa oleh peguam terpelajar ada baiknya bahagian material afidavit pegawai tangkapan itu berkenaan tangkapan pemohon dibincangkan. Ketua Insp Subramian telah mengikrarkan afidavit (lampiran 14) bagi menjawab tohmannan pemohon berkenaan tangkapan. lampiran 14 menyatakan bahawa daripada maklumat dan siasatan yang dijalankan oleh pihak polis ada sebab-sebab yang boleh
- H**
- I**

dipercayai bahawa terdapat alasan-alasan yang mewajarkan pemohon ditahan di bawah s 6(1) Akta tersebut. Apa yang berlaku seterusnya adalah sepetimana yang dinyatakan oleh Ketua Insp Subramaniam di dalam perenggan 3 lampiran 14 iaitu:

Oleh itu pada 4 August 1999 jam 1.30 pagi, di Rumah No 730A, Taman Ecorich, Tg Batu Bintulu, Sarawak. Saya bersama Ketua Inspektor Martin Khoo telah menangkap dan menahan pemohon untuk tujuan penyiasatan di bawah s 3(1) Akta tersebut. Saya kemudian telah membuat laporan polis bersabit tangkapan dan penahanannya yang mana satu salinan laporan itu yang telah disahkan benar oleh Deputi Superintendant Polis Patrick Jemy Dundon, seorang pegawai kanan polis yang mempunyai di dalam jagaannya dokumen tersebut dilampirkan dan ditandakan sebagai eks ‘SD-1.’

Eksibit SD-1 ialah laporan polis Balai Polis Pusat Bintulu No 4061/1999. Di eks SD-1 tertera tarikh 14 Agos 1999 sebagai tarikh di mana laporan tersebut telah dibuat sedangkan pemohon telah ditangkap pada 4 Ogos 1999. Berdasarkan tarikh yang tertera di eks SD-1 itu telah dihujahkan oleh peguam terpelajar bagi pihak pemohon bahawa laporan tangkapan tersebut telah dibuat sepuluh hari selepas pemohon ditangkap. Peguam terpelajar menambah lagi bahawa eks SD-1 telah digunakan selanjutnya untuk perianjutkan tempoh tahanan pemohon oleh pegawai kanan polis yang berkenaan sebagaimana peruntukan Akta tersebut. Jadi, jelas peguam terpelajar laporan yang salah tersebut telah digunakan oleh pihak polis untuk memberi kebenaran bagi menahan pemohon dan ini menjelaskan tahanan pemohon.

Peguam Kanan Persekutuan yang bijaksana telah memfaikkan afidavit pembetulan yang telah diikrarkan oleh Ketua Insp Subramaniam pada 17 Januari 2003 (lampiran 25). Telah dikenal pasti bersama lampiran 25 tersebut ekshibit-ekshibit ‘SD-2’ (laporan tangkapan asal) dan ‘SD-3’ (salinan repot tangkapan) yang menunjukkan masa dan tarikh sebenar tangkapan dan laporan tangkapan dibuat iaitu masing-masingnya pada jam 1.30 pagi dan 2.30 pagi pada 4 Ogos 1999. Ketua Insp Subramaniam di perenggan-perenggan 5 dan 6 lampiran 25 menyatakan bahawa telah berlaku kesilapan taipan berkenaan tarikh laporan dibuat dan kesilapan tersebut bukanlah disengajakan serta tidak memprejudiskan permohonan pemohon.

Peguam terpelajar tidak mengemukakan apa-apa hujahan kenapa lampiran 25 patut ditolak dan tidak sepatutnya dipertimbangkan oleh mahkamah. Tidak juga dibuat sebarang permohonan untuk menyoalbalas Ketua Insp Subramaniam berkenaan kandungan lampiran 25 bagi menentukan kebenarannya. Peguam terpelajar juga tidak menfaikkan sebarang afidavit tambahan untuk mempertikaikan kandungan lampiran 25 itu. Dengan ini saya menerima bahawa kesilapan berkenaan dengan tarikh tersebut merupakan suatu kesilapan yang tidak disengajakan.

Isu yang tinggal untuk dipertimbangkan seterusnya hanyalah berkenaan sama ada hak pemohon untuk membuat representasi kepada Lembaga Penasihat sepetimana yang dikehendaki oleh perenggan (3) k 3 Kaedah-Kaedah Dadah Berbahaya (Langkah-Langkah Pencegahan Khas)

A

B

C

D

E

F

G

H

I

- A (Prosedur Lembaga Penasihat) 1987 ('Kaedah-Kaedah tersebut') telah diterangkan oleh pegawai penjaga pusat tahanan terbabit dalam bahasa yang boleh difahami oleh pemohon. Perenggan (3) k 3 Kaedah-Kaedah tersebut berbunyi seperti berikut:
- B Apabila seseorang orang tahanan dibawa ke suatu tempat tahanan, Pegawai Penjaga hendaklah dengan seberapa segera yang praktik mengingatkan orang itu akan haknya untuk membuat representasi-representasi.
- C Untuk memahami isu ini dengan lebih jelas, elok rasanya diteliti afidavit-afidavit yang telah difaikan oleh kedua-dua belah pihak agar boleh ditentukan sama ada pemohon telah diberi penerangan tentang haknya membuat representasi Lembaga Penasihat oleh pegawai penjaga pusat tahanan semasa tiba di tempat tahanan. Isteri pemohon di dalam lampiran 3 menyatakan:
- D Apabila pemohon dibawa ke Pusat Pemulihan Akhlak Muar, Johor pada 1 Oktober 1999 pemohon tidak diberitahu hak-hak yang diberikan oleh undang-undang khasnya hak representasi dan tidak diserahkan dokumen-dokumen yang cukup dan betul dari segi peruntukan-peruntukan Akta tersebut.
- E Dalam membalahtohmahan tersebut, responden telah memfailkan afidavit yang diikrarkan oleh Zolkipli (lampiran 10) yang bertanggungjawab menerangkan hak-hak pemohon membuat representasi kepada Lembaga Penasihat semasa pemohon mula-mula tiba di pusat tahanan tersebut. Di perenggan 5 lampiran 10, deponen tersebut menyatakan:
- F Saya juga sesungguhnya menyatakan bahawa disebabkan terdapat beberapa urusan rasmi yang perlu dilakukan oleh Pengguna PPA Muar iaitu En Darussalam bin Hj Budin pada ketika kemasukan pemohon, maka urusan menerima masuk pemohon telah dilakukan oleh Inspektor penjara Mohd Nizar Bin Abdullah. Pemohon juga telah dibawa berjumpa dengan saya pada 2 Oktober 1999 dan sebaik sahaja pemohon dibawa berjumpa saya, saya telah bertanya kepada pemohon sama ada beliau memahami Bahasa Malaysia dan pemohon telah memberitahu bahawa beliau faham dan fasih dalam Bahasa Malaysia. Oleh yang demikian pemohon telah menolak dan tidak memerlukan khidmat jurubahasa. Saya kemudiannya telah memberitahu, menjelaskan, menerangkan dan mengingatkan pemohon tentang hak-haknya untuk membuat representasi menurut k 3(3) Kaedah-Kaedah Dadah Berbahaya (Langkah-Langkah Pencegahan Khas) (Prosedur Lembaga Penasihat) 1987 kepada Lembaga Penasihat. Pemohon juga telah diterangkan tentang haknya untuk mendapatkan khidmat peguam. Saya telah menggunakan Bahasa Malaysia yang mudah difahami dan pemohon mengakui memahaminya. Semasa menerangkan hak-hak pemohon tersebut saya juga telah menerangkan kandungan perintah tahanan yang dikenakan ke atas pemohon.
- G Nampak jelas daripada perenggan 5 lampiran 10, tohmahan yang dibuat oleh isteri pemohon berkenaan kegagalan menerangkan hak-hak pemohon membuat representasi kepada Lembaga Penasihat telah dipertikaikan oleh pihak responden. Bagi mengukuhkan tohmahan yang telah dilontarkan selepas responden menjawab dakwaan yang terkandung dalam lampiran 3 itu, pada 17 Januari 2003 isteri pemohon telah memfailkan afidavit lanjutan

(lampiran 23). Di dalam lampiran 23, isteri pemohon telah menafikan bahawa pemohon memahami Bahasa Melayu.

A

Bahagian-bahagian yang material dalam lampiran 23 menyatakan antaranya: bahawa pemohon hanya bersekolah setakat tingkatan dua dan bahasa penghantar di sekolah adalah Bahasa Inggeris dan Bahasa Malaysia hanya diajar sebagai salah satu subjek sahaja; bahawa pemohon hanya fasih dalam Bahasa Hokkien dan Hokchew dan sedikit Bahasa Iban; dan bahawa pemohon tidak fasih berbahasa Melayu. Seterusnya, di perenggan 12 lampiran 23, isteri pemohon menyatakan bahawa:

B

C
Saya merujuk kepada perenggan 17 kandungan 3 iaitu afidavit saya yang diikrarkan pada 21 November 2002 dan ingin menyatakan bahawa apabila pemohon dibawa ke Pusat Pemulihan Akhlak Muar pada 2 Oktober 1999, Timbalan Pengguna iaitu Encik Zolkipli bin Yahya telah bercakap dengan pemohon dalam Bahasa Melayu dan pemohon telah beritahu Encik Zolkipli bin Yahya bahawa beliau tidak tahu Bahasa Melayu tetapi Encik Zolkipli bin Yahya suruh pemohon diam dan pemohon telah kemudian dihantar ke lokap.

C

D
Intipati yang dapat digarap dari perenggan 12 tersebut ialah dinafikan bahawa pemohon telah diterangkan hak-haknya membuat representasi oleh pegawai penjaga penjara dan juga pemohon boleh berbahasa Melayu. Berikut daripada itu, saya akan mempertimbangkan dua perkara iaitu sama ada pemohon boleh memahami dan fasih bercakap Bahasa Melayu dan juga apakah kesan kepada tahanan pemohon jika telah berlaku ketidakpatuhan kepada peruntukan perenggan (3) k 3 Kaedah-Kaedah tersebut.

D

E
Afidavit menyokong dan juga yang menentang permohonan pemohon adalah berlawanan mengenai kedudukan sama ada pemohon boleh memahami dan bercakap Bahasa Melayu. Bagi pihak pemohon dikatakan pemohon bukan sahaja tidak fasih malah tidak boleh berbahasa Melayu. Di pihak responden pula dikatakan pemohon fasih berbahasa Melayu khasnya semasa pemohon tiba di pusat tahanan. Peguam terpelajar telah berhujah bahawa semasa pemohon ditangkap Susana Yung Sui Sing ('Susana Yung') telah digunakan sebagai jurubahasa untuk menterjemahkan sebab-sebab tangkapan ke dalam loghat Hokkien. Begitu jugu semasa perintah tahanan diserahkan kepada pemohon Sarjan Mejai Michael Bajai ('Sjn Michael Bajai') telah bertindak sebagai jurubahasa. Tetapi semasa tiba di pusat tahanan, khidmat jurubahasa telah tidak diguna untuk menerangkan kepada pemohon hak-hak membuat representasi kepada Lembaga Penasihat. Oleh itu, hujah peguam terpelajar berdasarkan kepada dua peristiwa tersebut dan dengan adanya sejarah penggunaan khidmat jurubahasa-jurubahasa dalam menerangkan hak-hak pemohon sebelum dibawa ke pusat tahanan sudah semestinya pemohon tidak dapat memahami Bahasa Melayu.

E

F
G
H
I
Jika diperhatikan afidavit Susana Yung (lampiran 21) dan afidavit Sjn Michael Bajai (lampiran 19), tidak mengatakan bahawa pemohon tidak boleh berbahasa Melayu oleh itu penterjemah diperlukan. Apa yang dinyatakan oleh kedua-dua deponen tersebut ialah mereka telah membantu menterjemahkan penerangan yang dibuat oleh pegawai polis yang

F

G

H

I

- A berkenaan hak-hak pemohon di bawah undang-undang. Susana Yung dan Sjn Michael Bajai telah membantu Ketua Insp Subramaniam dan Ketua Inspektor Chandra Segaran a/l Subramaniam ('Ketua Insp Chandra') masing-masingnya untuk menerangkan hak-hak pemohon. Kedua-dua Ketua Insp Subramaniam dan Ketua Insp Chandra dalam afidavit-afidavit mereka (lampiran 14 dan 16) tidak mengatakan bahawa pemohon tidak memahami dan tidak boleh bercakap Bahasa Melayu sebab itulah penterjemah digunakan. Perlu saya tegaskan di sini hanya kerana khidmat jurubahasa telah diguna untuk menterjemahkan penerangan yang telah dibuat dalam Bahasa Melayu oleh seseorang kepada seorang yang lain tidak bermakna orang yang diberikan penerangan itu tidak memahami Bahasa Melayu yang telah digunakan. Oleh itu, hujah yang diutarakan oleh peguam terpelajar fakta bahawa penggunaan penterjemah sebelum daripada pemohon dibawa ke pusat tahanan menunjukkan pemohon tidak boleh memahami serta berbahasa Melayu tidak boleh diterima sebagai fakta.

- B Saya perlu menimbangkan versi siapakah yang boleh diterima dalam menentukan isu bahasa ini bagi memutuskan sama ada pemohon telah diterangkan hak-haknya untuk membuat representasi kepada Lembaga Penasihat oleh pegawai penjaga pusat tahanan tersebut sebagaimana kehendak Kaedah-Kaedah tersebut. Daripada eksh PSM-1 di lampiran 3 terdapat nombor kad pengenalan pemohon iaitu 660805-13-5513. Diketahui umum bahawa enam nombor pertama yang tertera di dalam kad pengenalan seseorang ialah tarikh lahirnya. Berdasarkan enam nombor pertama itu, tarikh lahir pemohon adalah 5 Ogos 1966. Jika demikian halnya pemohon pada masa perintah tahanan dibuat berumur lebih kurang 33 tahun. Adalah amat tidak munasabah, pemohon sebagai warganegara Malaysia yang lahir selepas Merdeka, tidak memahami dan fasih berbahasa Melayu. Sukar bagi saya untuk mempercayai bahawa pemohon tidak boleh memahami serta bercakap Bahasa Melayu. Pandangan saya ini dikuatkan dan disokong oleh eksibit-eksibit ZS-1, ZS-2 dan ZS-3 yang mana kesemuanya ditulis dalam Bahasa Melayu. Kandungan eksibit-eksibit tersebut menunjukkan pemohon mengecualikan haknya untuk diwakili peguam. Saya meyakini bahawa pemohon sebelum membuat pilihan untuk tidak diwakili peguam sewaktu prosiding di hadapan Lembaga Penasihat memahami kandungan dokumen-dokumen yang ditandatangani memandangkan ianya merupakan suatu perkara yang amat penting. Pilihan sedemikian tidak dibuat dengan sesuka hati dan tanpa memahami dan menimbang kesan dan akibatnya. Saya yakin sebelum pemohon menurunkan tandatangannya di eksibit-eksibit tersebut beliau telah membaca dan memahami isi kandungannya. Tiada satupun pengataan dibuat di dalam afidavit yang difailkan bagi pihak pemohon bahawa paksaan telah digunakan terhadap pemohon untuk mengisi dan menandatangi eksibit-eksibit tersebut.

- C Penyempurnaan eksibit-eksibit tersebut oleh pemohon menunjukkan pemohon memahami Bahasa Melayu. Apa lagi di dalam ketiga-tiga eksibit tersebut, khidmat penterjemah tidak digunakan. Sudah tentu jika pemohon tidak memahami Bahasa Melayu telah dinyatakan dalam eksibit-eksibit tersebut nama orang yang telah menterjemah kandungan eksibit-eksibit

tersebut kepada pemohon. Oleh itu, fakta bahawa pemohon memahami apa yang telah ditandatanganinya telah tidak disangkal. Pengecualian hak untuk diwakili peguam semestinya bererti pemohon menyedari dan memahami haknya untuk membuat representasi. Perlu juga diperingatkan bahawa hak untuk membuat representasi telah diterangkan terdahulu sebelum pemohon dibawa ke pusat tahanan iaitu semasa perintah tahanan diserahkan kepada pemohon. Ekshhibit CS-1 yang dikepilkhan bersama afidavit Ketua Insp Chandra (lampiran 16) jelas menunjukkan hak untuk membuat representasi kepada Lembaga Penasihat telah diterangkan kepada pemohon sebelum dia dibawa ke pusat tahanan. Pada saya, itu adalah mencukupi bagi melunaskan hak pemohon untuk diterangkan peluang membuat representasi kepada Lembaga Penasihat. Dalam hal ini, saya merujuk kepada penghakiman Abdul Aziz J (sebagaimana beliau pada masa itu) dalam *Wong Kiew Meow lwn Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia dan satu yang lain* [1994] 1 MLJ 714 di mana pada ms 731 dinyatakan:

Pemohon telah disampaikan perintah tahanan, sebagaimana dikehendaki oleh sub-s (1) s 9 Akta itu, pada 9 Mac 1993. Sebagaimana dikehendaki oleh sub-s (2), dia telah, pada masa yang sama, diberitahu tentang haknya untuk membuat representasi kepada Lembaga Penasihat, iaitu hak yang diberi oleh sub-s (1). Sebagaimana dikehendaki oleh perenggan (1)(b) k 3 Kaedah-Kaedah Dadah Berbahaya (Langkah-Langkah Pencegahan Khas) (Prosedur Lembaga Penasihat) 1987 ('Kaedah-Kaedah 1987 itu'), dia telah, pada masa yang sama, diberi tiga salinan Borang 1 untuk membuat representasi itu. Dia tiba di pusat itu pada keesokan harinya, iaitu 10 haribulan. Apa yang dia diberitahu pada hari sebelumnya tentulah masih segar dalam ingatannya dan dia tentulah ada bersamanya salinan-salinan Borang 1 itu. Dia adupun membuat representasi itu, dan representasi itu telah diterima oleh Lembaga Penasihat pada 17 haribulan, hanya tujuh hari selepas dia tiba di pusat itu. Lembaga Penasihat telah mendengar representasinya pada 4 Mei. Adalah jelas kepada saya bahawa, jika pun dia tidak diingatkan akan haknya untuk membuat representasi, kegagalannya itu tidak sedikitpun menjelaskan kepentingannya.

Adapun pengataan semata-mata bahawa pemohon tidak memahami hak-hak, yang merupakan sebahagian daripada peraturan keadilan asasi, yang telah diterangkan kepadanya adalah tidak mencukupi kecuali terdapatnya keterangan-keterangan lain yang menunjukkan pemohon telah terprejudis. Fakta bahawa tidak berlakunya sebarang prejudis merupakan satu alasan yang kukuh untuk menolak pemohon bagi mendapatkan apa-apa relief. Sebagai sokongan saya merujuk kepada *Penumbra of Natural Justice* oleh Choudhury di mana pada ms 43 teks tersebut mengatakan:

The rules of natural justice should not be allowed to be exploited as a purely technical weapon to undo a decision which does not in reality cause substantial injustice (*R v Secretary of State for the Home Department, ex parte Mughal* [1973] 3 All ER 796). 'The fact that the applicant has suffered no prejudice as a result of the error complained of may be a reason for refusing him relief. It is necessary to keep in mind the purpose of the public law principle that has technically been violated, and ask whether that underlying purpose has in any event been achieved in the circumstances of the case. If so, the courts may decide that the breach has caused no prejudice and there is no

A

B

C

D

E

F

G

H

I

- A need to grant relief (Clive Lewis: *Judicial Remedies in Public Law* (1992) at p 290).
- B Hakikat yang dapat digarap daripada fakta adalah pemohon telah menikmati hak membuat representasi di hadapan Lembaga Penasihat. Jadi sekalipun hak tersebut telah tidak diterangkan kepadanya, pemohon telah tidak mengalami apa-apa prejudis. Keadaan ini merupakan alasan yang mencukupi bagi menafikan relief yang dipohon. Berdasarkan alasan-alasan yang telah diterangkan itu, saya cenderung untuk menerima kandungan lampiran 10 dan menolak lampiran 23. Saya dengan itu, berpuashati bahawa pemohon memahami hak-hak yang telah diterangkan kepadanya. Jadi adalah penghakiman saya sekalipun tidak dipatuhi kehendak perenggan (3) k 3 Kaedah-Kaedah tersebut, ianya tidak menjadikan tahanan pemohon tidak sah dan bertentangan dengan undang-undang. Oleh yang demikian, pemohon gagal juga atas alasan ini, dan saya menolak permohonannya.

Permohonan ditolak.

- D Dilaporkan oleh Sivapragasam Kumaran

E

F

G

H

I